

У 250. ракетној бригади за ПВД

ЕФИКАСАН СПОЈ МЛАДОСТИ И ИСКУСТВА

После успешно реализованог бојевог гађања циљева у ваздушном простору, припадници 250. ракетне бригаде за ПВД, посебно они из Првог ракетног и 240. самоходног ракетног дивизиона имају много разлога за понос

Пише Душан ГЛИШИЋ

Било је ризика и неизвесности, али и одлучности да се на бојево гађање циљева у ваздушном простору у Бугарску ове године поведу и најмлађи припадници бригаде. Испоставило се, међутим, да није било места сумњи у њихов ниво обучености и спремности да одговоре и најсложенијим изазовима. Показало се да најмлађим ракеташима 250. ракетне бригаде за ПВД ни тај завршни испит њиховог теоријског и практичног знања и провера достигнутог нивоа ватрене обучености нису били претешки и да је начин обучавања у тој, како њен командант бригадни генерал Тиосав Јанковић рече, привилегованој јединици изузетно квалитетан и ефикасан.

– За извршење тог веома одговорног и сложеног задатка припремали смо се од почетка године. Били смо само накратко у дилеми да ли на гађање повести старије и искусније припаднике јединице или комбинацију младости и искуства, укључујући и оне најмлађе, воднике и потпоручнике. Одлучили смо да ипак „ризикujemo”. Јасно је, наравно, да та активност није и не сме да се посматра као ризик, јер је бојево гађање циљева у ваздушном простору за све припаднике бригаде редован, жељен и очекиван задатак, тако да мотивације није недостајало. Иако га с правом сматрамо веома сложеним испитом, круном борбене обуке, без чега нема ни правих ракеташа, наши најмлађи припадници нису подлегли притиску. Нажалост, за разлику од припадника других родова ми смо у прилици да нашу ватрену оспособљеност проверавамо тек сваке друге године, па се шанса за учешће на гађању не добија тако често. Корист коју смо добили реализацијом бојевог гађања с најмлађом генерацијом припадника Првог ракетног дивизиона за ПВД и 240. самоходног ракетног дивизиона за ПВД у сваком случају је битнија од евентуалног неуспеха. Постигнути одлични резултати потврђују правилност нашег приступа – истакао је генерал Јанковић.

УВЕК У ТРЦИ С ВРЕМЕНОМ

Кључни задатак бригаде у миру је учешће у контроли и заштити суверенитета ваздушног простора Републике Србије, што од свих њених припадника, послуга и јединица захтева висок ниво обучености и исправности средстава ратне технике. Зато је један од сталних задатака 250. ракетне бригаде за ПВД непрекидна обука њених припадника и послуга и одржавање задатог нивоа оперативне способности. Систем обуке у јединици од младих војника, подофицира и официра брзо гради равноправне чланове борбених послуга, а после неколико година и специјалисте за употребу и одржавање подсистема за које су задужени. Велики број професионалних војника одлучује се и за корак више, па сходно својим знањима и постигнутим резултатима одлазе на лидерски и основни курс за подофицире и добијају прве подофицирске чинове. У претходном периоду у јединицу је дошао и значајан број подофицира који су на усавршавање примљени из цивилства, обезбеђујући и на тај начин континуитет попуне квалитетним подофицирским кадром.

И ова година је, по речима бригадног генерала Тиосава Јанковића, била богата задацима из домена обуке. Реч је најпре о здруженим тактичким вежбама Војске Србије, на којима припадници 250. ракетне бригаде за ПВД традиционално узимају запажено учешће, а затим и о већ поменутом заједничком бојевом гађању циљева у ваздушном простору са ракеташима бугарске армије.

– Иницијално планирано за јун, гађање на коме су, уз део Команде бригаде, учествовали припадници Првог ракетног дивизиона и 240. самоходног ракетног дивизиона у потпуности и веома успешно је реализовано у септембру.

Припреме су започете још у јануару, када је бојево гађање одређено као тежишни задатак у обуци за обе јединице. Реализовано је праћење и електронско гађање више од хиљаду имитираних циљева на тренажерима, а захваљујући сарадњи и интеграцији обуке са 204. и 98. ваздухопловном бригадом и значајан број реалних циљева. Извршене су све неопходне припреме људства и технике коју смо користили на овом, шестом по реду, бојевом гађању на полигону „Шабла”. Поред тога, један од важнијих задатака обуке је и планирана вежба „Словенски штит”, за коју се такође веома одговорно и озбиљно припремамо. Све то на најдиректнији начин утиче на оспособљеност наших борбених послуга, а тиме и на ниво оперативне способности бригаде – истиче бригадни генерал Тиосав Јанковић.

УНАПРЕЂЕЊЕ РАКЕТНИХ СИСТЕМА

Поред доказано високог нивоа оспособљености појединаца, послуга и јединица у бригади је последњих година дошло и до значајног унапређења наоружања и војне опреме. Након вишедеценијског прекида опремања у претходном периоду бригада је опремљена и аутоматизованим ракетним системом *панцир* С-1. Уследила је преобука људства и преформирање јединице, тако да је Трећи ракетни дивизион за ПВД, захваљујући опремању и убрзаном оспособљавању припадника јединице, значајно већих борбених могућности и на вишем нивоу оперативних способности.

– Квалитетна обука реализована је одмах по пријему нових система, од марта прошле године, и омогућила је да послуге ефикасно одговоре свим задацима који су пред њих постављени. Дивизион је с новим наоружањем учествовао на неколико здружених тактичких вежби на којима је у потпуности потврђен висок ниво обучености и оправдано поверење државног и војног руководства. Специфичност бригаде јесте дубока повезаност појединаца и послуга с техником коју користе. Људство које технику употребљава у највећој мери је и одржава, што је и допринело дуговечности наших ракетних система и изразито високом нивоу исправности и поузданости ракетних система *куб* и *нева*. Дајемо и значајан допринос модернизацији, чувајући и унапређујући декларисане борбене могућности наших ракетних система. Опремањем јединице аутоматизованим ракетним системом *панцир* С-1 направљен је значајан

МНОГОВИДНИ ЗАДАЦИ

У оквиру мисија Војске Србије јединице 250. ракетне бригаде за ПВД извршавају бројне веома одговорне задатке. Поред осталих то су контрола и заштита ваздушног простора у миру, одвраћање од агресије ваздухопловним снагама и спречавање изненађења, заштита мобилизације и оперативног развоја Војске Србије, противваздухопловна одбрана територије, важних привредно-економских објеката и рејона, ПВО снага Војске током извођења борбених дејстава, учешће у међународној војној сарадњи...

технолошки искорак који није изненадио припаднике бригаде ни у техничком ни у тактичком погледу. Надамо се наставку опремања, уверени да је људство спремно да се ухвати у коштац са савременим ракетним системима и модерним технологијама – рекао је генерал Јанковић.

РЕЧ НАЈБОЉИХ

После изузетно успешног бојевог гађања циљева у ваздушном простору и повратка с полигона „Шабла” у Бугарској, у Првом ракетном дивизиону за ПВД као да су једва чекали да нам пренесу своја искуства. Командант потпуковник Предраг Курћубић је већ на почетку разговора истакао да значај задатака које јединица обавља и одговорност коју осећају у реализацији противваздухопловне одбране ширег рејона српске престонице захтевају непрекидну обуку и висок ниво оспособљености чак и најмлађих припадника. У јединици нема изузетака, сви, од најискуснијих до најмлађих „дишу као један”, жедни су знања и спремни на изазове.

– То смо на крају и доказали. Свесни огромног поверења које нам је команда указала одлуком да на бојево гађање у Бугарску пошаље најмлађе припаднике дивизиона, радили смо с изузетним еланом. Нашим млађим колегама ништа није било тешко. Сваки тренутак проводили су с техником. Цео процес припреме за гађање подразумевао је стручно техничко оспособљавање и борбени рад послуга. Свако је до танчина, до најситнијих појединости сагледао своје место и улогу у реализацији гађања. У послугама смо омогућили заменљивост, свако је био оспособљен за извршавање више задатка и дужности, тако да смо, у случају потребе, имали одговор на свако изненађење. Знали смо да само потпуно исправна средства гарантују успех и да на полигону „Шабла” неће бити ни прилике ни времена за поправни, осећали смо огромну количину позитивне енергије, а жеља млађих официра и подофицира да се докажу била је једнака несебичним напорима њихових старијих и искуснијих колега да им пренесу своја драгоцену знања. Ниво мотивације и жеље свих наших припадника да се што боље припреме био је сразмеран значају који реализација бојевог гађања има за ефикаснији борбени рад послуге, то је круна обуке, последњи корак ка оспособљеном ракеташу, његово ватрено крштење. То је најреалнија, коначна евалуација дугогодишњег рада и оспособљавања – истакао је потпуковник Курћубић.

Одушевљење успехом постигнутим у Бугарској нису крили ни најмлађи припадници јединице. Уз приметну стрепњу, у послугама је, кажу, владао и велики оптимизам. Како током вишемесечних припрема, тако и на гађању.

– Непрекидно смо радили на подизању нивоа техничке и тактичке оспособљености. Све то је дало очекивани резултат током вишедневног гађања у Бугарској, где смо по-

Фото: Срђан Грчић

стигли одличне резултате – рекао је потпоручник Марко Церовац, официр за вођење ракета, који је у јединицу дошао пре две године. Интензивна обука коју је за то време прошао у дивизиону омогућила му је постизање резултата који су, како је рекао, „показали да упорност у раду и напор уложен у свакодневном савлађивању тајни заната има смисла”.

Главни подофицир заставник прве класе Милан Рајшић истакао је да су тек после реализованог бојевог гађања комплетни ракеташа.

– Доста тога се не види на тренажним и контролно-тренажним гађањима, нема оне треме, стрепње, али ни одушевљења које послуга осети током бојевог гађања реалног циља у ваздушном простору. То је било огромно, заиста веома значајно искуство за све нас, како за оне који су учествовали први пут, тако и за оне који су ранијих година већ реализовали гађање на „Шабли”. Била је то потврда достигнутог нивоа обучености наших послуга, али и поузданости технике којом располажемо. У целини сам веома задовољан постигнутим и исказаним нивоом оспособљености подофицира који су све задатке у послугама извршили веома одговорно и ефикасно – рекао је заставник Рајшић.

Задовољство што своје прве професионалне кораке чини баш у Првом ракетном дивизиону 250. ракетне бригаде за ПВД изразила је и потпоручник Анђела Богојевић, једна од најбољих у рангу прошле године промовисаних официра Војске Србије.

– Желела сам да по завршетку Војне академије дођем овде и заиста сам веома срећна што ми је та жеља услишена. Надам се да сам својим радом и прегалаштвом исказаним на обуци оправдала поверење претпостављених. Одлазак на бојево гађање у Бугарску је наставак мојих снови о позиву који сам одабрала. Могу сасвим искрено да кажем да после гађања на полигону „Шабла” нисам иста особа, не само због ватреног крштења и успеха који смо тамо постигли, већ и што сам за кратко време од доласка у бригаду сагледала и највећу тајну ракеташа – страст победника над уништеним циљем. Одговорност је била велика, послуга је била млада, али смо били спремни за окршај. Научили смо да од тренутка преласка у режим борбеног рада праћени циљ постаје претња по браћени објекат и мора бити гађан и уништен. А када се то и догоди, у кабини настане експлозија одушевљења. Извршили смо задатак на најбољи могући начин – рекла је потпоручник Богојевић. |

БРИГАДНИ ГЕНЕРАЛ ТИОСАВ ЈАНКОВИЋ

командант бригаде:

– Специфичност бригаде јесте дубока повезаност појединаца и послуга с техником коју користе. Људство које технику употребљава у највећој мери је и одржава, што је и допринело дуговечности наших ракетних система.

ПОТПУКОВНИК ПРЕДРАГ КУРЂУБИЋ

командант Првог ракетног дивизиона за ПВД:

– Знали смо да само потпуно исправна средства гарантују успех и да на полигону „Шабла” неће бити ни прилике ни времена за поправни, осећали смо огромну количину позитивне енергије, а жеља млађих официра и подофицира да се докажу била је једнака несебичним напорима њихових старијих и искуснијих колега да им пренесу своја драгоцену знања.

ПОТПОРУЧНИК АНЂЕЛА БОГОЈЕВИЋ

једна од најбољих у рангу прошле године промовисаних официра Војске Србије:

– Могу сасвим искрено да кажем да после гађања на полигону „Шабла” нисам иста особа, не само због ватреног крштења и успеха који смо тамо постигли, већ и што сам за кратко време од доласка у бригаду сагледала и највећу тајну ракеташа – страст победника над уништеним циљем. >